

JAKUB

4

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

nákl. na tištěné číslo 7 Kč

XXIV. ročník, 1. 5. 2016

SLOVO ÚVODEM

Milí čtenáři, přichází další měsíc a další číslo Jakuba. Velikonoční doba pomalu končí a nás brzy čekají oslavy letnic a biřmování. Zároveň je na dohled léto a většina z nás už má naplánováno, jak stráví prázdniny nebo alespoň jejich část. Nejen o tom se dočtete na následujících stránkách.

Hlavním tématem je tentokrát celosvětové setkání mládeže v polském Krakově. Vyvrcholí na konci července a něco více si o něm můžete přečíst o několik odstavců níže. Možná, že leckdo z vás cestu do Krakova plánuje, takhle blízko se podobné setkání jen tak konat nebude, že? Na stálé téma milosrdenství se tentokrát podíváme z jiného, méně obvyklého úhlu pohledu, který nám připomene, že (to lidské) milosrdenství, respektive pomoc druhým, má také svoje hranice. A kromě ostatních zajímavých článků nepřehlédněte ani informace o letošní Noci kostelů a její organizaci. V rébusu pro děti se pak podíváme na téma biřmování. Příjemné čtení! AS

VÍTE TO?

- **Hledá se** odpovědná osoba, **muž či žena**, která by měla od září chut' věnovat po určitou dobu část svého času koordinaci tvorby farního zpravodaje

Jakub. Více informací u Josefa S. (viz mail uvedený v záhlaví).

- Svátost **biřmování** bude udělena při mši sv. v 10.00 v **neděli 22. 5. 2016**.
- V **neděli 5. 6. 2016** nebude u sv. Jakuba sloužena **žádná mše sv.** Důvodem je otevření jubilejní brány k Roku milosrdenství na Sv. Hoře v 9.00. Celebruje kardinál D. Duka.
- **Rytmická mše sv.** bude poslední neděli v **červnu**, tzn. **26. 6. 2016** v 10.00.
- **Příjmy** farnosti za měsíc **březen 2016 činily Kč 11.270,-**; sbírky 5.270,-; dar 6.000,-. **Výdaje** za tentýž měsíc činily **Kč 13.210,-** (plyn 7.450,-; oprava kotle 4.460,-; režie 1.300,-); velkopáteční sbírka na Svatou zemi vynesla Kč 2.500,-; náklady převyšovaly příjmy o bezmála Kč 2.000,-.

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE KRAKOV

Světové dny mládeže jsou mezinárodním setkáním, které je organizované katolickou církví. Spojuje mladé lidi celého světa – katolíky, křesťany jiných vyznání a všechny lidi dobré vůle. Předседá jim Svatý otec a slaví se každé tři roky.

Světové dny mládeže vznikly v roce 1984 na Květnou neděli. Papež Jan Pavel II. svolal římskou mládež, aby s ním sla-

vila Svatý rok vykoupení. Jejich nadšení překonalo všechna očekávání. V roce 1985 napsal papež mladým po celém světě list a brzy začalo dobrodružství Světových dní mládeže.

Tyto Světové dny mají za cíl ukazovat světu živou víru v Ježíše Krista, Božího Syna a Spasitele. Mají také podporovat angažovanost mladých v církvi, radovat se z víry a přemýšlet o odkazu, který vždy vybírá papež při této příležitosti.

Oslava XXXI. Světových dní mládeže bude probíhat 25.-31.7.2016 v polském Krakově, ve městě úzce spojeném s papežem a zakladatelem světových dnů mládeže Janem Pavlem II.

Mottem letošního setkání mládeže jsou Ježíšova slova: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (srov. Mt, 5,7)

Polsko přivítá mezinárodní setkání mladých po druhé – v roce 1991 se uskutečnilo ve městě Čenstochová. Připoj se k mladým celého světa! Sni o obnoveném světě míru, jednoty a přispěj svou účastí k církvi nového tisíciletí, k živé církvi! Spolu s ostatními prožij jedinečný zážitek víry! Přijď se podívat, jak žijí svoji víru mladí Poláci, a dovol jim, aby i oni poznali, jak žijí svoji víru a kulturu ostatní mladí světa!

zpracoval JS

HRANICE MILOSRDENSTVÍ: POMÁHEJTE, AŽ KDYŽ VÁS BUDOU NA KOLENOU PROSIT

Proč je tolik programů na pomoc potřebným, proč v nich pracuje tolik kompetentních lidí, proč se vede léta tak bouřlivá a tak potřebná diskuse o inklu-

zivním vzdělání, a přitom jsou výsledky všeho snažení tak nepatrné.

„Pomáhejte, až když vás budou na kolenu prosit, ani o minutu dřív,“ děl Jiří Heller, jeden z vedoucích sebezkušnostního psychoterapeutického výcviku. „Kruťas jeden chladnej, cynik vyhořelej,“ říkala jsem si plná elánu a nadšení z práce v pomáhající profesi. On je někdo, chudák v úzkých, osud na něj sesílá ránu za ranou, neví kudy kam a já budu čekat, až začne prosit, i když mám sílu, víru, vzdělání a zázemí profesionální organizace k tomu, abych mu z bryndy pomohla. A taky měsíášský komplex, aneb kdo pomůže, když ne já, a kdy, když ne teď? Ehm, ehm.

Profesor Heller léta pracuje s ženami závislými na alkoholu a práci v pomáhající profesi zná prakticky i teoreticky na nejvyšší úrovni. Věděl dobře, k čemu nás nabádá, a věděl taky, že tomu v začátcích kariéry nebudeme rozumět. Až později, s životními zkušenostmi. Až cestou nezdaru, zklamaných nadějí, zmarněné investice sil a času došli mnozí z nás k závěru, že nemá absolutně žádný smysl pomáhat tomu, kdo o pomoc nestojí. Tomu, kdo BY pomoc uvítal, KDYBY byla splněna řada podmínek zhusta nespelnitelných (kdyby se ke mně Máňa vrátila, kdyby se na mě ostatní nekoukali skrz prsty, kdyby mi výplatu dávali každý den, kdybych se nezadlužil, kdybych měl lepší bydlení atp.).

A druhá lecke z pomáhající profese: Nemá smysl pomáhat tomu, kdo si je vědom svého nároku (práva) na pomoc: Vy mi musíte pomoci, to je vaše povinnost. Já na to mám nárok a vy jste tu od

toho, abyste to pro mě zařídili. Berete na nás peníze, tak nám musíte pomáhat. Popř. Já si budu stěžovat. Nebo ještě lépe: Počkej, já si tě najdu.

Kdo se rozhoupe a vytrvá, i když řešení přicházejí postupně a pomalu, pak má velkou naději najít svou „cestu ven“. Tenhle člověk je pokorný a motivovaný, ví, co chce a proč, stává se tak zodpovědným za své činy i osud. Tomu stačí ukázat cestu a stát při něm, když docházejí síly, povzbuzovat ho a dodávat víru.

Pokud ale někdo vplul do role věčného stěžovatele a přeborníka v disciplíně „proč to nejde“ anebo je lhostejný a pasivní a zcela rezignoval na pokusy o zlepšení svého stavu anebo mu prostě tento, pro většinu společnosti nepochopitelný, stav vyhovuje, každá snaha marná. Nehne se ani o píď, i když se u něj střídají pomocníci takřka andělští, kteří ovládají všechny finesy své profese. Jsou vzdělání, motivování, supervidování, zkušenosti. Přesto se s klientem neposunou dál, když on sám nechce.

A tak je to i ve škole. Mohou tady být propracované programy školy pro všechny, stohy teoretických pojednání, proč je pro společnost výhodné vzdělávat (a vychovávat) všechny děti pospolu. Mohou se velkoměstští intelektuálové z myšlenkového ghettíčka svých vzdělaných kolegů a známých pohoršovat nad praxí směřování dětí z málo podnětného prostředí do zvláštních, resp. praktických škol. Mohou se učitelé i pracovníci z pomáhajících organizací přetrhnout, aby tyto děti udrželi na běžných školách a vyrovnali jejich hendikep. Rodiče

těchto dětí si mohou stěžovat ve Štrasburku na nespravedlnost v České republice... A nic se nezmění. Dokud totiž nezačnou rodiče důsledně a nekompromisně posílat své děti do školy, dokud nepochopí, že se s nimi doma musí učit a pomáhat jim s úkoly (anebo pro ně sehnat pomoc), dokud své děti nebudou motivovat ke studiu a dokud stát nebude schopen školní docházku účinně vymáhat... Jakákoliv snaha ostatních je marnost nad marnost. Jakékoliv obtíže jsou překážkami na cestě k cíli, zdolatelné překážky. Kdo chce, hledá způsoby - kdo nechce, hledá důvody. A smutné je, když v nacházení důvodů a hledání viníků podporují své klienty ti, kteří jim měli původně pomáhat z bryndy ven.

*Ladka Ortová, blog.idnes.cz**

NOC KOSTELŮ 2016

Opět po roce proběhne po celé naší zemi Noc kostelů. Při této příležitosti se otevírají dveře kostelů a modlitebních sborů široké veřejnosti. Do akce se již tradičně zapojují také příbramské farnosti, letos to bude naše farnost při kostele sv. Jakuba Staršího, farnost na Svaté Hoře a sbor československé církve husitské na Březových Horách.

Noc kostelů připadne tentokrát na pátek 10. 6. 2016. Ve stejném termínu budou v Příbrami probíhat oslavy 800. výročí založení města společně se 20. setkáním hornických měst a obcí a 15. Evropským dnem horníků a hutníků. Do města se na víkend sjedou zástupci partnerských měst z ČR i ze zahraničí. Město plánuje bohatý program, a to i na náměstí T.G.M.

Program Noci kostelů bude v našem kostele obdobný jako v předchozích letech. Návštěvníkům nabídneme komentované prohlídky kostela a připravíme také program pro menší děti. Těšit se můžeme na koncert Codexu Temporis a na přednášku PhDr. Věry Smolové, ředitelky Státního okresního archivu v Příbrami. Její přednáška, doprovázená promítáním, bude věnována našemu kostelu, nouze prý nebude ani o hrůzostrašné příběhy z jeho historie.

Je jistě škoda, že letos nebudeme moci představit lidem náš kostel jako místo ke ztišení, hlučné oslavy nám to nedovolí. Přesto bychom chtěli kostel otevřít, aby naši spoluobčané měli příležitost přesvědčit se, že je živoucím místem setkávání lidí.

Chtěla bych touto cestou poprosit o pomoc se zajištěním celé akce. Čeká nás opravdu hodně práce. Vítán je každý, kdo si bude moci najít čas a pomůže nám s úklidem kostela před a po akci, se zajištěním komentovaných prohlídek i se sestavením programu pro děti. Vděční budeme také za pomoc s přípravou občerstvení - tentokrát je nebudeme nabízet veřejnosti, ale bude potřeba pro realizační tým, zpěváky, přednášející.

DJ

OHLÉDNUTÍ ZA SEMINÁŘEM K LÉČBĚ NEPLODNOSTI

V sobotu 5. 3. 2016 se v Brně konal akreditovaný seminář „NAPROHELP, úspěšná cesta k dítěti“.

NAPROHELP je metoda, která pomáhá řešit nechtěnou neplodnost bez poškození zdraví, v souladu s morálním učením

katolické církve, a při tom velice úspěšně. Postupně byla vypracovaná MUDr. Lázníčkovou na základě zahraničních zkušeností i vlastních zkušeností jak z poradenské praxe, tak především z ambulantní gynekologické praxe. Při využití NAPROHELP dochází k úspěšným otěhotněním i tam, kde se dříve nepodařilo otěhotnět cestou přes umělé oplodnění. Při respektování námi doporučených rad a postupů takto otěhotní a porodí 80 % žen.

Je potěšující, že metoda si získává stále větší pozornost i mezi dalšími gynekology. A to jak v České republice, tak i na Slovensku. To potvrzuje i skutečnost, že přednášející byli nejen z České republiky, ale i lékařky ze Slovenska. A jako účastníci přijeli lidé, které problematika opravdu zajímala, z různých částí republik - od Karlových Varů, z jižních Čech, od Olomouce i z Frýdku- Místku.

Tímto seminářem se rozšířily řady těch, kdo chtějí pomáhat a mají nejen empatii a poradenské dovednosti. Zde měli především možnost získat znalosti nezmanipulované tlakem farmaceutických firem či nějakými osobními zájmy.

Tento seminář se v CENAP plánuje opět na podzim; více na stránkách www.cenap.cz

OKÉNKO MLÁDEŽE

POUŤ

Přestože toho má Štěpán Vitha s koncem semestru a přípravou svatby více než dost, byl tak laskav a věnoval nám čas, aby se s námi podělil o své vzpomínky na setkání mládeže v Madridu.

1. Zúčastnil ses někdy nějakého setkání nebo pouti?

Ano, jednou. Po maturitě v roce 2011 jsem jel na SDM do Madridu.

2. Co jsi od setkání očekával a vyplnilo se Ti to?

Očekával jsem, že mi to pomůže najít víru, povzbudí mě ostatní mladí z celého světa a podívám se do cizího kraje. Do cizího kraje jsem se podíval, v moři se vykoupal, našel si kamarády a povzbudilo to moji víru, a to výrazně, neboť jsem se vrátil pln energie a od té doby jsem „aktivním katolíkem“.

3. Ovlivnilo to nějak Tvůj život a víru?

Víru to ovlivnilo zásadně. Byla to hned první akce, na kterou jsem jel, následovala vikariátní setkání, celostátní, evropská, pak animátorský kurz a hlavně po celou dobu snaha žít víru aktivně a naplno. Odhodil jsem předchozí stereotyp „polykače hostií“. Ze SDM v Madridu žiji dodnes.

Život to ovlivnilo také zásadně, neboť jsem se při všech dalších rozhodnutích radil s Bohem. V Madridu jsem si našel přátele na celý život a to nejlepší nakonec - i svoji nynější snoubenku, která se zanedlouho stane mojí ženou.

LCh

JEĎ DO KRAKOVA, ANEB NIKDY NEVÍŠ, CO TĚ MŮŽE NA SDM POTKAT

Byl jsem již na gymnáziu a po prázdninách jsem měl jít do septimy, když mi napsal kamarád, se kterým jsem se tehdy ještě tolik neznal. Byl to Lukáš Marek, který vedl scholu při diecézním centru

mládeže v Příchovicích, jejíž členové si proto říkali a dodnes říkají KaPři, a kterého dnes známe jako stálého farníka od sv. Jakuba a otce třech krásných dětí. Ptal se mě, jestli bych nejel s KaPrama na vodu a až při sjíždění Vltavy mi nejen Lukáš, ale i mnozí další vyprávěli o setkáních mládeže, o kterých jsem do té doby nic nevěděl. Ani o těch národních, ani o těch světových. Moje evangelizace začala v době, kdy puberta u mě už dávno byla a kdy jsem chodil do kostela tzv. „z povinnosti“. A začala přes kamarády. Měl jsem to štěstí, že jsem ve škole seděl s premiantem třídy, který pochází ze silně věřící rodiny a který mi vyprávěl o celostátním setkání v Klokotách. S Ondrou Ježkem jsem se tedy ve škole dohodl, že pojedeme do Madridu. Těšili jsme se jako malí kluci. Měli jsme totiž jet jen měsíc po maturitě. Když jsme složili maturu a přijímací zkoušky na lékařské fakulty, na které jsme potom nastoupili, nastalo léto a my vyjeli do Španělska. Ani jeden jsme netušili, co nás čeká. S námi jel Lukáš se svojí tehdy novomanželkou Katkou a pár dalších lidí z Příbrami a okolí. Brzy jsme se spřátelili. Ondra mě představil i své kamarádce Lucii a pak ještě dalším lidem.

Už předprogram, který se konal ve městě Tarragona, mi vyrazil dech. Moc pěkně připravená svědectví, kázání, na která jsem coby příbramský pecivál nebyl zvyklý, koupání v moři a ti úžasní lidé všude kolem. Najednou se mi otevřely obzory a viděl jsem, že být katolík je fajn a může to být i „IN“. Cestou na hlavní program jsme ještě navštívili

napřed ve Francii město Annecy, jedno z nejkrásnějších měst, která jsem kdy navštívil, a potom Barcelonu. V Annecy jsem poprvé viděl pohřbeného svatořečeného člověka, a to sv. Františka Saleského a vedle něho sv. Františku Marii de Chantal v bazilice nad městem. A potom ta mše v Barceloně. Bylo tam sto tisíc lidí, všude vlály vlajky ze všech států světa, eucharistii mi podával černošský kněz, černější než cokoliv, co jsem do té doby viděl. A po mši přicupitaly Filipínky, které mi výškou nedosahovaly ani k bradě, a chtěly se fotit a zajímaly se o nás, dávaly nám dárky a objímaly se s námi. Jako z jiného světa. Ještě že jsem měl sluneční brýle, které zakryly slzy dojetí. Přesná atmosféra se vyličít nedá, dá se jen prožít.

V Madridu nás čekal skvělý program v českém centru a odpoledne nějaký mezinárodní program. Když potom na letišti Quatro Vientos papež Benedikt XVI. projel asi dva metry kolem mne, zasáhlo mě to jako blesk z čistého nebe. Vždyť to je nástupce sv. Petra a nástupce Kristův! Homilie papeže s 1,5 milionem poutníků v chladnoucím večeru zůstane v mé paměti až do konce mého života.

A co mi světové dny v Madridu ještě daly? Daly mi odhodlání, že chci jít životem společně s Kristem. Po návratu jsem nastoupil na univerzitu a lhal bych, kdybych tvrdil, že můj život byl stejný jako „před Madridem“. Zajímal jsem se o mnohá další setkání a akce, které jsem do té doby zanedbal. A mrzí mě, že jsem se jich neúčastnil dříve. Přijal jsem svátost biřmování a pár měsíců po

návratu jsem se sprátelil s Lucií, kterou mi představil můj kamarád a spolužák Ondra kdesi na cestě do Madridu. A za rok po tomto představení jsme spolu na celostátním setkání ve Žďáru začali chodit. Chodili jsme spolu přes tři roky, než jsem ji požádal o ruku. Svatba je již za dveřmi. A Ondra nám jde za svědka.

Tak tedy, všichni mladí, povzbuzuji vás a vzkazuji, jeďte do Krakova! Nevíte, co vás tam může všechno potkat. Ale varuji vás – může vám to změnit život!

ŠV

KULTURNÍ REVUE

...OD VŠEHO KOUSEK

Dlouho jsem přemýšlela, co bych Vám čtenářům ráda představila z kulturních zajímavostí, které jsem v poslední době poznala. Jako první mi přišel na mysl film režisérky Alice Nellis – Andělé všedního dne (2014), který bylo možné vidět začátkem ledna na České televizi. Film se dotýká posledních hodin života několika protagonistů a je zamyšlením nad tím, jak si prokázat navzájem laskavost a odcházet ze života s „radostí“ a ne s pocitem „stálo to za nic“.

Jednu dubnovou neděli jsme s dětmi vyrazili na výlet do Plzně, abychom společně strávili čas v Techmánii. Jedna z hal firmy Škoda Plzeň je přebudována na centrum poznávání přírodovědných oborů, konkrétně fyziky a chemie. Každý člen rodiny od dvou let výše si našel své zajímavé objekty, pokusy, modely, hry, které mohl pozorovat, ohmatat a vyzkoušet. Strávili jsme tam 6 hodin a stejně nestihli projít všechno, úplně jsme vynecha-

li vesmír a planetárium. V centru vědy a techniky je výborné zázemí pro děti, handicapované, seniory. Těšíme se na příště. Více na www.techmania.cz.

Jako poslední mne napadá představit Vám seriál o architektuře, který je možné zhlédnout na internetové televizi Stream pod názvem Gebrian versus. Architekt Adam Gebrian představuje různá místa v ČR a různé veřejné stavby (přestavby nádraží, náměstí, domů...), na kterých učí dívat se kolem sebe, přemýšlet, k čemu věci mají sloužit, stanovit si cíle, hodnotit věci z více úhlů pohledu. Rozhodně stojí za zhlédnutí, jeden díl je i věnovaný Příbrami.

MM

PRÁZDNÁ ŽIDLE

Jeden starý muž těžce onemocněl. Protože nemoc byla vážná, přišel ho domů navštívit farář. Jakmile vstoupil do pokoje nemocného, všiml si prázdné židle. Měla zvláštní místo, hned vedle postele, na které odpočíval nemocný. Kněz se tázal, k čemu ta židle slouží.

Muž se slabě usmál a odpověděl mu: „Představuji si, že na židli sedí Ježíš. Právě, než jste přišel, jsem s ním mluvil... Dlouhá léta se mi modlitba zdála strašně obtížná, až mi jeden přítel poradil, že modlitba je vlastně povídání s Ježíšem. Tak teď si představuji Ježíše na židli naproti sobě, vyprávím mu a poslouchám, co mi odpovídá. A už nemám s modlitbou těžkosti.“

Za několik dní přišla dcera starého muže na faru, aby oznámila, že její tatínek zemřel. „Nechala jsem ho pár hodin samotného,“ řekla. „Když jsem se vrátil

la do pokoje, našla jsem ho už mrtvého. Hlavu měl opřenou o prázdnou židli, kterou chtěl mít stále vedle své postele.“

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“ - Matouš 5,8

podle Mt evan. zpracovala Jarka P*

PANE BOŽE, POJĎTE SE PODÍVAT NA TY MANDLE

Do nemocnice přijali malého chlapce, aby mu vytrhli mandle. Když ho přišli navštívit rodiče, báli se, že bude celý zničený a v šoku. K jejich údivu ho ale našli, jak vzrušeně sedí a je celý žhavý vypravovat jim svou zkušenost. „Byl tam Bůh!“ vykřikl. „Viděl jsem ho. Mluvil se mnou.“

„Jistěže tam byl Bůh, miláčku,“ řekla mu matka, „ale neviděl jsi ho a docela určitě s tebou nemluvil.“ „Mluvil, mluvil,“ trvalo dítě na svém.

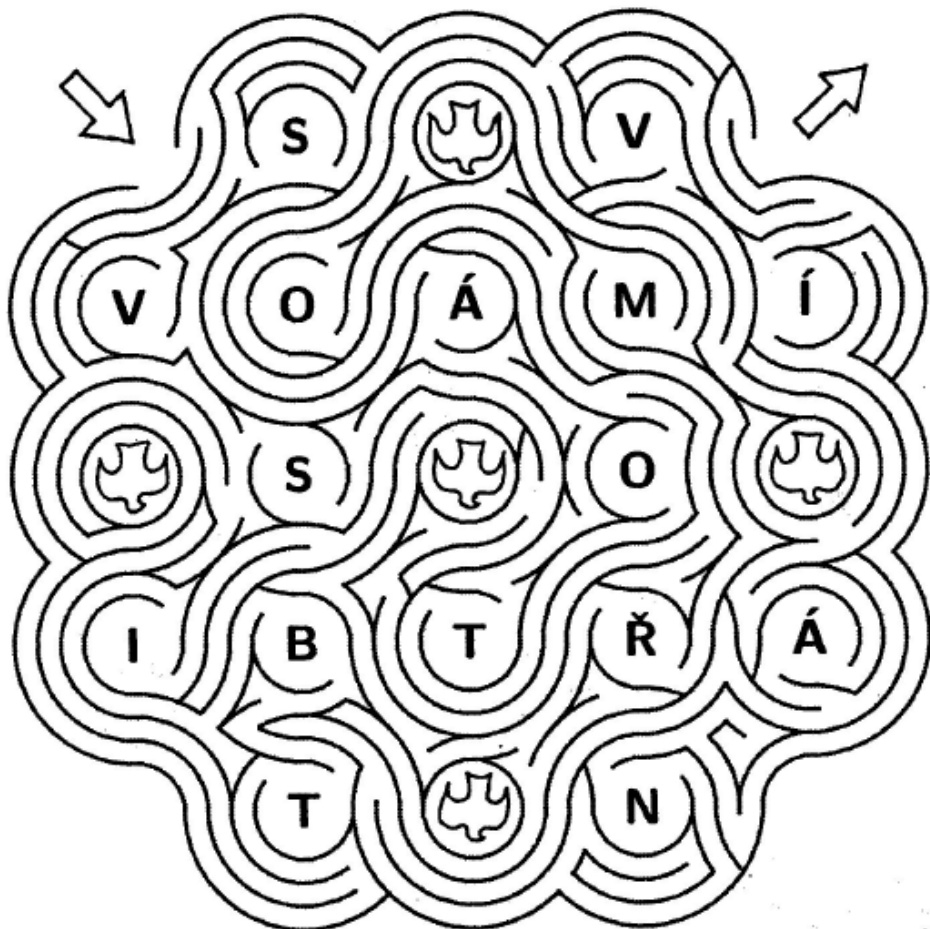
Pak se ho zeptal otec, jak Bůh vypadal. „Byl celý v zeleném a viděl jsem jen jeho oči. Měl zelené šaty a zelenou čepici a zelenou látku přes pusu.“ „Aha,“ řekl otec a snažil se skrýt své pobavení, „a jak jsi přišel na to, že je to Bůh?“

„Víš, tati,“ odpověděl chlapec, „kolem mě byli tři celí bílí andělé a dva z nich byly slečny andělky a ten třetí byl pán anděl. Pán anděl mi řekl, ať otevřu pusou. Podíval se dovnitř a všechno, co viděl, hned hlásil tomu zelenému. A řekl: ‚Pane Bože, pojďte se podívat na ty mandle.‘ Tak Bůh přišel a podíval se a pak mi řekl: ‚Neboj se. Neublížím ti.‘ A já už se pak ani trošičku nebál, protože mi to dělal sám Bůh!“

Bůh ukrytý v přibězích, KNA, zpracovala JP*

NEJEN PRO DĚTI

Setkání s Duchem Svatým: Žít jako křesťan není lehké. Proto nám Pán Ježíš dává svého Ducha, aby nám pomáhal v každodenním životě. Mimořádnou posilou je svátostné setkání s Duchem Svatým, kdy člověk dostává plnost jeho darů a stává se dospělým křesťanem. Víš, jak se toto „setkání“ jmenuje?

převzato z DKC Brno, AS